

จีนในสยามวาทะที่

วัน พุธที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๖, ๑๒๐๘

เรื่อง พุก ยาก

(ต่อ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์)

การพูดถึง อาจ ทำให้ผู้ หัก ด่าหรือประ

โยชน์ก็จริง แต่ทาง อื่นๆ ก็มี มาก อยู่เหมือนกัน คงได้พรรณามา เมื่อวาน นี้แล้ว และจะ สืบ ต่อ ให้ เห็น คอ คน หลีก เพราะ ฉะนั้น ถึง พุก เมื่อ เวลา พุก กับ ท่าน ผู้ มี อำนาจ อารมณ์ โดย มุ่งหมาย ประโยชน์ อย่าง หวัง อย่าง ได้ ก็ ตาม จำ ต้อง กระปรมาณ นิสัย น้า ใจ ของ ท่าน ที่ คน จะพูด ด้วย นั้น ให้ ผู้ กระหน่ำ น้ เต็ม ก่อน จึง จะ อาจ หลีก ได้เลย จาก ทาง ต่าง ๆ ที่ ท่าน ระวัง เพื่อ จะ ได้ เป็น ที่ พอใจ ท่าน ให้

สนม ประโยชน์ แห่ง คน นั้น และ คง ว่า พุก ถูกส่วน เหมะ ระวัง ให้ มาก ใน เวลา เมื่อ คน พุก ถ้า ท่าน เป็น คน อวดดี หรือ อวดเก่ง ใน ทางใด ทาง หนึ่ง ผู้ พุก จะ ยัก ย่อง ความ ดี หรือ เก่ง ใน ทาง นั้น ของ ผู้ ขึ้น ที่ ยิงไป กล่าว ท่าน ให้ ท่าน พึง หรือ ถ้า ท่าน เป็น ผู้ สบอบ รบ อามิส สิบบน ก็ คง อย่า คิด ขึ้น ที่ เขา รับ สิบบน ให้ ท่าน พึง เหมือน กัน ควร เลื่อน

สรร พุก แต่ สิ่ง ที่ ท่าน พอใจ แต่ อย่า ให้ เห็น ว่า เป็น การ ประจบ น้ แหะ แหะ วิชาว รณ คณ ของ พระ คารา ป.จ. แม้ ผู้ ที่ พุก โดย ความ ชื่อดังดี มี ได้ มุ่งหมาย ประโยชน์ ส่วน ตัว แต่ การ ที่ พุก นั้น ถึง เป็น ความ จริง ก็ ดี แต่ ถ้า ไม่ รู้จัก ทาง ประมาณ แล้ว ก็ อาจ ทำให้บังเกิด ผลร้าย แก่ คนได้ คง ตัวอย่าง ที่ จะ กล่าว ต่อ ไป นี้ คือ รวี บ้าน ของ ท่าน เดรั๊ผู้ พึง ได้ รับ ครอง ท่าน เดรั๊ผู้ ขึ้น มา เห็น

เข้า ยังมี มี ชาว บ้าน คน หนึ่ง ได้ พุก ตก เคือน ท่าน เดรั๊ผู้ ให้ ซ้อม แรม รวี นั้น เสีย และ ว่า ถ้า ไม่ ซ้อม ให้ มัน คง น้า กลัว จะ เบน โอกาส ของ พวก คน ร้าย ฝ่าย บุกร น้อย คน หนึ่ง ของ ท่าน เดรั๊ผู้ นั้น ก็ ตก เคือน มิคา อย่าง เดียว กัน กับ คำ พุก ของ คน ชาว บ้าน แต่ ท่าน เดรั๊ผู้ ยัง ไม่ ทน ได้ จักการ ซ้อม แรม ครั้น คอ มา ไม่ ก็ วัน ก็ มี คน ร้าย เข้าลัก ของ ใน บ้าน ท่าน เดรั๊ผู้ จึง ฝ่าย ท่าน เดรั๊ผู้ นัก

สมบุรุษ น้อย ของ คน ว่า มี ความ คิด เดิม อยู่ ใหญ่ แต่ โหด ไม่ เหมะเอา คน ชาว บ้าน นั้น ว่า ร้อย จะ เป็น ตัว คน ร้าย เพราะ เป็น คน รวี ของ ทาง ที่ ได้ พุก ตก เคือน ให้ ซ้อม รวี ที่ โดย อุบาย จะ บัง กัน มี ให้ สงสัย ที่จริง คำตัดสินของ ชาว บ้าน คนนั้น ก็ มี ใจ ความ อย่าง เดียว กัน กับ เด็ก บุกร เดรั๊ผู้ แต่ ได้ รมิ ผล ผิด ครก กับ ราม ดังนั้น ก็ เพราะ เหตุ ที่ ผู้ พุกมี คำแห่ง ผิดกันเท่านั้น การ ที่ พุก โดย ไม่ รู้ ประมาณ จะ เป็น เหตุ ให้ เกิด ผิด

ร้าย แก่ ตัว อย่างไร คง เมื่อ สมัย เดิม ก็ก เจ้า ผู้ปกครอง เมือง เต็ง อยาก จะ ยก กองทัพ ไป ตี เมือง ไร่ เพื่อ จะ เผา อดณา

นครให้ถว้าง แต่มีความเกรง ชาวเมืองไร่ จะสู้ตัวกระเทียมเกรงต่อสู้ไว้ก่อน เหตุ นั้นจึง ได้ยกบุตรสาวของตนให้เป็นภรรยา เจ้าเมืองไร่ ครั้น วัน หนึ่ง เจ้า ผู้ปกครอง เมือง เต็ง ได้ไปปรึกษา กับ ข้าราชการ ผู้ใหญ่ ผู้หนึ่งว่า เรายังมีความระส่ำระสายอยู่ถึง

ถึง ทหาร ของ เรา เบน เครื่องมือ เผา อดณา นคร ของ เรา ให้ ถว้าง ใหญ่ ควร จะ ทำ กับ เมือง ไร่ ก่อน มี ราม นาง คำแห่ง น้อย ผู้หนึ่ง จึงพูดว่า ไม่มีเมืองไร่ จะสมควรแก่เมือง ไร่ เพราะ เป็น บ้าน เมือง ที่อุดม สมบูรณ์

ทั้งมีอาณาเขตติดต่อกับเมืองเต็งด้วย เจ้าผู้ครองเมืองเต็ง ได้ทรงฟังดังนั้นก็ ทรงพระพิโรธรับสั่งว่า เจ้าไม่รู้จักหิวหรือ เมืองไร่กับเมืองเต็งได้เป็นของแผ่นดินเดียวกัน การที่เจ้าจะนำไพร่ไปตีดังกล่าวกับเมืองไร่นั้น จะฆ่าตายทางพระราชไมตรีของเราเสียหรือ จึงรับสั่งให้

ทำโทษ รามคำแห่ง น้อย ผู้หนึ่ง และ ประจักษ์ มิให้คนอื่นเอาเยี่ยงอย่างต่อไป เมื่อ เจ้า ผู้ครองเมือง ไร่ ได้ทราบ ก็คิดสัพทัง มี ความ ใจ ใจ ใน เมือง เต็ง มี คิด คิด เหม การ บัง กับ ตัว อย่างใด มี ข้าม มี นาง เจ้า ผู้ครอง เมือง เต็ง ก็ ยก กองทัพ ไป ตี เจ้า เมือง ไร่ มา เป็น อดณา นคร ของ ตัว

การ ที่ ราม นาง คำ แห่ง น้อย ผู้หนึ่ง ได้ถูก ครอง ด้วย ความ ระส่ำระสาย เจ้าเมืองเต็ง คร่าตัวต้องเป็นโทษ ก็เพราะเหตุที่ไม่รู้จักประมาณ เหตุผล ซึ่งเป็นความผิด ก่อเกิดโทษไป และ ใช้แต่ความเห็น อกศล

แต่จะนำภรรยาของตน ครั้น เมื่อ ๑๒๐๖ ความโปรดปราน ครองเมือง เต็ง เจ้าผู้ครองเมือง ไร่ มี ข้าราชการ ผู้หนึ่ง

นี้เอง บังอาจ ดุริยชาติ รวดเร็ว ได้ไป เฝ้า และ มี นิสัย ช่าง อวดดี ใจ ใจ ใน ประมาณ ผู้ใหญ่ ครองเมือง เต็ง มี ใจ ใจ ใน ประมาณ เจ้าเมือง ไร่ ครั้น วัน หนึ่ง เจ้า ผู้ปกครอง เมือง เต็ง ได้ไปปรึกษา กับ ข้าราชการ ผู้ใหญ่ ผู้หนึ่งว่า เรายังมีความระส่ำระสายอยู่ถึง

ถึง ทหาร ของ เรา เบน เครื่องมือ เผา อดณา นคร ของ เรา ให้ ถว้าง ใหญ่ ควร จะ ทำ กับ เมือง ไร่ ก่อน มี ราม นาง คำแห่ง น้อย ผู้หนึ่ง จึงพูดว่า ไม่มีเมืองไร่ จะสมควรแก่เมือง ไร่ เพราะ เป็น บ้าน เมือง ที่อุดม สมบูรณ์

ทั้งมีอาณาเขตติดต่อกับเมืองเต็งด้วย เจ้าผู้ครองเมืองเต็ง ได้ทรงฟังดังนั้นก็ ทรงพระพิโรธรับสั่งว่า เจ้าไม่รู้จักหิวหรือ เมืองไร่กับเมืองเต็งได้เป็นของแผ่นดินเดียวกัน การที่เจ้าจะนำไพร่ไปตีดังกล่าวกับเมืองไร่ นั้น จะฆ่าตายทางพระราชไมตรีของเราเสียหรือ จึงรับสั่งให้

ทำโทษ รามคำแห่ง น้อย ผู้หนึ่ง และ ประจักษ์ มิให้คนอื่นเอาเยี่ยงอย่างต่อไป เมื่อ เจ้า ผู้ครองเมือง ไร่ ได้ทราบ ก็คิดสัพทัง มี ความ ใจ ใจ ใน เมือง เต็ง มี คิด คิด เหม การ บัง กับ ตัว อย่างใด มี ข้าม มี นาง เจ้า ผู้ครอง เมือง เต็ง ก็ ยก กองทัพ ไป ตี เจ้า เมือง ไร่ มา เป็น อดณา นคร ของ ตัว

การ ที่ ราม นาง คำ แห่ง น้อย ผู้หนึ่ง ได้ถูก ครอง ด้วย ความ ระส่ำระสาย เจ้าเมืองเต็ง คร่าตัวต้องเป็นโทษ ก็เพราะเหตุที่ไม่รู้จักประมาณ เหตุผล ซึ่งเป็นความผิด ก่อเกิดโทษไป และ ใช้แต่ความเห็น อกศล

มอง ดี เดอว์ บี ของ

มี ผู้ คิด พยายาม จะ แต่ง ทำลาย มอง

ดี เดอว์ บี ของ เสนาบดี ว่า การ กระทรวง ค่าง ประการ ฝรั่งเศส ซึ่งได้ พุก ประการ ใน ห้าง เดิมแล้ว รัฐบาล รัฐชื้อได้ ธี เอง

ข้อ สันทนาที่ พระเจ้า ชาว และ สอน เปเรอ แอธรมันได้ ทรง หรือ คอคน อย่งไร ที่ เมือง อดณา นั้น ให้ รัฐบาล ฝรั่งเศส พยายาม ทุก ประการ แต่ คำ รมิ รอง คอ กับ ระหว่าง รัฐบาล ฝรั่งเศส และ อังกฤษ ใน การ จะ

ดำรง ตั้ง พันธมิตร ระหว่าง สอง ประเทศ ให้ การ คอไป ตลอดจน จน ข้อ ความ ที่ รัฐบาล ฝรั่งเศส ได้ หรือ กับ รัฐบาล อังกฤษ ใน เรื่อง เกี่ยว กับ การ สงคราม และ การ จัก บ้าน เมือง ด้วย

เงินส่วน พระเจ้าแผ่นดิน

รัฐบาล รัฐชื้อ ใน ประเทศโปรตุเกส ได้ หรือ กับ ตก ลง ยอม อนุญาต ภาย เงิน เดือน แก่ พระเจ้า เหม เอด กับ พระ

นาง คอมา พระราช สนม ซึ่ง ออก จาก รัฐ ชื้อชื้อ ไป ประทับ อยู่ ที่ ประเทศ ญวน เวลานี้ คือ ส่วน พระเจ้าแผ่นดิน เดือน ๓๐๒๖ ๑๐๐๓ ส่วน พระนาง คอมา

มีรี เดือน ๓๐ ๔๔๔ ๑๐๐๓

ข่ม เพง เต็ม

เมื่อ วันที่ ๔ เดือน ๖ เวลา เกือบ ๓ โมง

ทาง หน้า วัด สระเกษ จีน ลาก รถ กับ คน ไทย มุ่ง ไร่ ได้ เกือบ กับ ด้วยเรื่อง คำ โดยธาร ๓๐๐๓ คำ ชาว คนไทย จะ ให้ ๓๐๐๓ คำ

แล้ว คนไทย ได้ เอา ขวดเหล้า ที่ ถือ อยู่ กับมือ ที่ หัว จีน ลาก รถ จน ขวดเหล้า ตก กระຈาย แต่ หัว จีน ไม่ ตก เหน ที่ จะ เป็น ด้วยหมอก ที่ ได้ รมิไว้ ที่ แล้ว ยังมี มี ชาว หน้า ชก คอเขา

จีน ลาก รถ อีก หลาย ที่ จน กระทั่ง หน้า คาบอมใน จีน ได้ ไร่ ไร่ เรียก ให้ พลกระแจะ ซ้อม ที่ ไม่ มี มา เลย บาง ที่ จะ ราค ราว

วง มา เรียก ร้อง หา พล กระ แจะ ถึง ๔ แยก ๑๒๐๓ ๓๐๒๖ ๑๐๐๓ ๓๐๒๖ ๑๐๐๓

มวยหญิง

เมื่อ วันที่ ๔ เดือน ๖ เวลา เข้า ผู้ สิบห้า ของ เรา เดิน ไป ที่ บ้าน พาน บางลำภู บน เหน

หญิง สอง คน กำลัง ประลอง ยุทธ กัน อยู่ ถึง กับ หน้า คา ทา บอมไป ด้วย กัน

เมือง จีน จน มี ชื่อ เสียง ปรากฏ ใน สมัยนั้น

เหตุใด จึง จะ คอมา ขยาค เพื่อน ชาว ชาว การ ที่ มี คำแห่ง เสมอ กัน ชาว จีน เชียง อยู่ ก็ เป็น ชุนนาง มี คำแห่ง โดด ฐิต พระเจ้า

แผ่นดิน กว่า ด้วย ที่ จีน เชียง พุก ได้ ถูก อดณา ประ ครอง ความ สงบ ไว้ โดย ยอม ให้

เดียมโพ หนึ่ง ประ มาท ถ้าย เดียว นั้น ก็ เพราะ เหตุใด เอชาราชการ เป็นใหญ่ ด้วยว่า ใน เมือง เชียง เวลา นั้น ถ้า ที่ ปรากฏ ราชการ

แผ่นดิน กับ แม่ทัพ ตัว เอก ซึ่ง เป็น คนสำคัญ ใน เมือง เชียง สอง คน เกิด วิวาท ถึงกับ

แตกหักกัน แล้ว จะ เบ็ด โอกาส ให้ ได้ คราว นก เจ้า มา ย้าย ได้ อากาศ ที่ จีน เชียง พุก ทำ เช่น กัน จึง ควร ได้ รมิ ความ ธรรมจริย

ว่า วัก็ เกียรติยศ ของ ประเทศ บ้าน เมือง มาก กว่า ส่วน ตัว แต่ เรื่อง นี้ บางที่ ท่าน ผู้ ท่าน จะ เหน ไป

ว่า การ ที่ จีน เชียง พุก ยอม เสนอ นั้น ก็ เพราะ

จีน เชียง พุก ยอม เสนอ นั้น ก็ เพราะ

จีน เชียง พุก ยอม เสนอ นั้น ก็ เพราะ

จีน เชียง พุก ยอม เสนอ นั้น ก็ เพราะ

